

УДК 821.111 – 343:792.022.82 – 057.87

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2019-93-6-30-41>

ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КАЗОК О. УАЙЛЬДА В ПОСТАНОВКАХ ТЕАТРАЛЬНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ СТУДІЇ

Н. О. Барвіна

ORCID 0000-0003-3330-3406

Статтю присвячено використанню художньо-естетичного потенціалу літературного надбання О. Уайльда для виховання всебічно розвинутої, освіченої людини. Розглянуто роль казок письменника у формуванні художньо-естетичних потреб студентів в умовах університетського театру-студії. Визначено, що використання художньо-естетичного потенціалу літературних творів є необхідним для виховання та всебічного розвитку молоді людини в середовищі сучасного університету. Обґрунтовано, що театральна студентська студія є тим місцем, де відбувається виховання театром, що є можливим завдяки використанню художньо-естетичного потенціалу літератури та мистецтва. Підкреслено важливість використання художньо-естетичного потенціалу казок в постановках студентського театру-студії. Показано доречність імплементації головних інструментів та прийомів жанру казки в студентському театральному середовищі. Розглянуто особливості літературного стилю та художнього методу О. Уайльда як найвідомішого представника естетизму в літературі. Висвітлено основні положення естетизму в мистецтві, а також роль їхньої практичної імплементації в постановках театру-студії з метою формування художньо-естетичних потреб у студентської молоді. Наголошено на доречності використання художньо-естетичного потенціалу казок О. Уайльда під час позааудиторної роботи в умовах театру-студії. Доведено, що через використання художньо-естетичного потенціалу літературних казок О. Уайльда в умовах університетського театру відбувається комплексне художньо-естетичне освоєння світу студентською молоддю.

Ключові слова: художньо-естетичний потенціал, художньо-естетичні потреби, художня література, театральне мистецтво, театр-студія, студентська молодь, казка, естетизм.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. В контексті сьогодення з домінуванням технократичних ідей та тотальною інформатизацією у різних сферах життя, проблема гуманізації суспільства як підґрунтя його ціннісної орієнтації виходить на «перші шпальта» світових явищ та подій. Оскільки людина розвивається та набуває особистісних, соціальних, культурних, професійних навичок під час освітнього процесу на всіх етапах, його гуманізація, тобто визначення людини з її потребами найвищою цінністю суспільства, стає найважливішим соціально-педагогічним орієнтиром. У зв'язку з цим, зміст та характер освіти в цілому та вищої освіти, зокрема, її спрямованість, цілі та завдання потребують перегляду та корекції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковане вирішення даної проблеми і на які спирається автор. Аналіз наукової літератури свідчить про значний інтерес вчених до проблеми художньо-естетичного виховання загалом та студентської молоді зокрема. Означену проблему в психолого-педагогічній науці вивчали В. Бугайова, О. Буров, Г. Волкова, М. Каган, М. Кіященко, М. Лейзеров, Б. Лихачов, В. Мартинов, Н. Миропольська, О. Оніщенко, Т. Танько, О. Торшилова, Ю. Пастухова, Л. Печко, Г. Шевченко та ін.

Художньо-естетичний потенціал драматургії О. Уайльда знаходився в центрі уваги А. Аствацатурова, О. Вербицької, О. Гаврилюка, Ю. Кагарлицького, Б. Колеснікова, О. Піддубного, М. Соколянського, Ю. Янченко.

Вплив театральньо-студійного середовища на формування художньо-естетичних потреб був предметом досліджень таких вчених, як Т. Анісімов, К. Барбашин, Л. Коптев, В. Орешкін, А. Точилкін, О. Смагін, А. Шафіков та ін.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Художньо-естетичний потенціал літературних творів та їхня роль у формуванні художньо-естетичних потреб особистості розглядалися в працях багатьох вчених, але його використання в умовах студентської театральної студії майже не було висвітлено. До того ж, роль літературної творчості О. Уайльда, зокрема його казок у формуванні художньо-естетичних потреб студентів в умовах університетського театру не часто підпадають під увагу науковців.

Мета статті – розкрити важливість використання художньо-естетичного потенціалу казок О. Уайльда в постановках театральної студентської студії для формування художньо-естетичних потреб у студентської молоді.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. На сьогодні університетське середовище поряд із завданням формування в студента чисто професійних якостей майбутнього фахівця покликане сприяти його особистісному розвитку, вихованню ціннісної свідомості, емоційно-естетичному ставленню до світу та людини в цьому світі, формуванню морально-етичних та естетичних почуттів, художньо-естетичних потреб, що визначають світосприйняття та поведінку в різних життєвих сферах та ситуаціях. «Основою будь-якої освіти є залучення людини до культурних цінностей науки, мистецтва, моральності» (Антоненко, 2017, с. 35).

Отже, найважливішим завданням якісної освіти та виховання є сприяння визначенню особистісного орієнтиру молодій людині, яка має обрати шлях професійного, соціального та духовного розвитку відповідно до загальнолюдських цінностей та особистих потреб. Академік Г. Шевченко наголошує, що «досконалості людини, що робить її гармонійно прекрасною в думках, почуттях і вчинках значно сприяє культура» (Шевченко, 2017, с. 45). Отже, культурний розвиток особистості є основною вимогою освітнього процесу в університетському середовищі.

Художньо-естетичне виховання відбувається під час аудиторних занять та самостійно, через здобування знань та формування професійних навичок, а також під час позааудиторної роботи, що організована на теренах навчального закладу у вільний час студента. Саме цей вид роботи є найкращим засобом формування художньо-естетичних потреб у студентській молоді, оскільки він є необмеженим у часі й надає можливість вільно обирати види та форми діяльності, а також художній матеріал згідно з бажаннями та потребами учасників творчого процесу.

У зв'язку з цим, необхідність більш пильного аналізу виховної роботи, що сприяє художньо-естетичному розвитку студентів, стає одним з найважливіших завдань викладача-організатора виховної роботи. Тобто у центрі нашої уваги з'являється вид роботи, що спрямований на актуалізацію творчої самореалізації студента, розвиток його критичного мислення, формування потреби в перманентному духовному дорослішанні та художньо-естетичному зростанні.

Інформаційна епоха сприяє практичному знищенню межі між масовою та високою культурою. Знижена потреба в засвоєнні та осмисленні класичних творів зумовлена засиллям поверхневої інформації, що часто виступає підміною справжньому високому мистецтву. З одного боку, художня література як джерело зародження художньо-естетичних орієнтирів та формування художньо-естетичних потреб, а з іншого — засіб комунікації зі світом, його культурно-історичною спадщиною

катастрофічно втрачає свою популярність, особливо в молоді. І цей процес є природним, оскільки зміна комунікативних технологій в історії людства відбувається досить періодично. Сьогодні модель художньо-естетичної комунікації має більш сенсорний характер. Молодь, в основному, отримує інформацію не читаючи, а дивлячись, розвинута уява втрачає свою важливість, оскільки все, що потрібно, уже показано. У такій ситуації гостро встає питання розвитку креативності як однієї з основних вимог, що висувуються до молодого фахівця, оскільки відсутність уяви викликає відсутність творчого підходу.

«Художня література не лише відображає та спирається на цінності історичного світу, з якого вона походить, вона також активно звертається, кидає виклик, трансформує ці цінності та досліджує нові шляхи для їхнього розуміння» (Values of Literature, 2015). Класичні художні твори допомагають читачам розглянути цінності, що керують діями людини як в уявному контексті самого твору, так і в реальному житті, вони сприяють розумінню, спираючись на майстерність художнього слова, але не закривають можливості власної оцінки, що залежить від знань та почуттів людини. «Художнє слово допомагає самостійно осягати світ, аналізувати вчинки героїв, зіставляти їх зі своєю поведінкою, осягати життєві істини, спостерігати за відносинами людей, тобто в образній формі пізнавати людей, світ і себе в цьому світі» (Мистецтво виховання Людини, 2017, с. 217) Отже, величезний потенціал художньої літератури, як джерела уяви, натхнення, культурного розвитку і виховання важко переоцінити.

В осередку сучасного університету для всебічного розвитку молоді людини, зростання її готовності до творчості, формування художньо-естетичних потреб та закладання загальнолюдських цінностей стає необхідним альтернативний вид роботи, який, маючи за основу класичний літературний матеріал, є спроможним викликати зацікавленість студентської молоді до мистецтва в його різноманітних проявах та залучити її до творчого процесу, спираючись на кращі зразки художньої літератури. Таку діяльність має забезпечити *студентський театр-студія*, в арсеналі якого є ефективні інструменти для залучення студентської молоді до засвоєння багатовікової літературної спадщини, використання її художньо-естетично потенціалу, що призводить до появи в молоді людини стійкої потреби в подальшому духовно-культурному розвитку. «Театру належить особливе місце, він володіє унікальними можливостями впливу на розвиток людини. Використовуючи виражальні засоби різних видів мистецтва, він підпорядковує їх створенню певної художньої цінності» (Мистецтво виховання Людини, 2017, с. 192).

Професійний театр, як установа, в умовах домінування «електронної» культури, мас-культурного контенту загальнодоступних видовищ, швидко втрачає свою популярність. До того ж, сучасна людина надає перевагу тим видам діяльності, у яких вона безпосередньо бере участь, її не дуже цікавить спостерігати процес реалізації інших, вона прагне до самореалізації. Середовище театральної студентської студії стає тим місцем, де відбувається виховання театром, що є можливим завдяки використанню художньо-естетичного потенціалу літератури та мистецтва. Головні принципи театального та педагогічного світів, а саме художність і педагогічність, поєднуються в цілісному процесі виховання засобами мистецтва з метою формування в молодій людини стійких художньо-естетичних потреб. Атмосфера театральної студії забезпечує не просто знайомство з художнім твором (п'єсою, оповіданням тощо) як основним ігровим матеріалом, але і його аналіз, переживання через власні емоції, почуття, що передбачає процес вживання в роль. Оскільки «театр існує на межі життя й мистецтва, природного та штучного, побутового й художнього, матеріального й духовного, земного й космічного, реального й уявного, соціального й індивідуального, потенційного і наявного, прихованого й виразного, можливого й дійсного» (Коптев, 2009, с. 235), студент-учасник студії має унікальну можливість реалізувати себе через театральне мистецтво, акторську гру, з одного боку, використовуючи свій особистий емоційний досвід і розвиваючи його, а з іншого, відкриваючи нові грані свого внутрішнього світу завдяки художньо-естетичному потенціалу літературного твору.

Художньо-естетичний потенціал, тобто здатність актуалізувати прекрасне в зовнішньому середовищі та внутрішньому світі людини, сприяти її духовному, моральному, креативному розвитку, є неодмінним компонентом будь-якого явища чи діяльності, що художньо відображає дійсність та її сприйняття через створення чуттєвих образів, відповідно до певних художньо-естетичних ідеалів. Оскільки поняття «естетичне» має більш загальний, універсальний характер і тією чи іншою мірою є притаманним будь-якій людині, соціуму, життєвій події або природному явищу, естетичний потенціал має все, що створене природою та безмежна кількість соціально-культурних, наукових, освітніх, промислових сфер. Звертаючись до поняття «художнє», ми, насамперед, маємо на увазі творчий початок, тобто явища та дії, що апелюють винятково до мистецтва, до спілкування з творчими об'єктами, до їхнього сприйняття, осмислення, оцінювання, накопичення художнього досвіду і, як результат, духовного дорослішання, емоційного збагачення, культурного зростання

особистості, що створюють необхідну передумову для ініціювання її власної творчої дії.

Художньо-естетичний потенціал літературного твору — це здатність забезпечити цілісне емоційно-образне сприйняття читачем його контенту, надати змістовну оцінку, аналіз, осмислення, та, у результаті, сприяти художньо-культурному вихованню читача. Літературний твір як базовий матеріал для постановки театральної студентської студії значно розширює свій художньо-естетичний потенціал, оскільки, з одного боку, він освоюється студентами-акторами та постановниками, формуючи їхні художньо-естетичні потреби, а з іншого, транслюється масовому глядачеві, широкій студентській аудиторії.

Одним із найкращих літературних жанрів для інсценування в умовах студентського театру-студії є казка, тобто «вид художньої прози, що походить від народних переказів, порівняно коротка розповідь про фантастичні події та персонажі» (Словник української мови).

Це пов'язано, по-перше, з тим, що казка — це ірреальність, вона виходить за межі інтелекту й логіки, і тому її контент зазвичай не лежить на поверхні, він є образним, осягається підсвідомо, що апелює до розвитку фантазії та націлене на глибоке осмислення. Будь-яка ситуація в жанрі казки не сприймається поверхнево, вона пробуджує увагу й через метафоричні образи й сюжети передає важливий зміст. По-друге, студенти університету — це, в основному, юнаки, що в недалекому своєму минулому були дітьми, тому казковий світ, де рамки буденності розриваються, і читач (глядач) переноситься в магічний вимір, є для них близьким та емоційно комфортним. По-третє, казка є ідеальним засобом зображення не просто героїв, а універсальних ідей, образів, архетипів, що символічно передають всю картину світу, зовнішнього та внутрішнього, з його вічними конфліктами, діалектичним існуванням добра і зла, прекрасного та потворного, високо морального та аморального, вічного та тимчасового.

Найкращий художньо-естетичний потенціал для постановок театральної студентської студії мають літературні казки О. Уайльда, бо, незважаючи на те, що вони були написані в часи вікторіанської Англії, їхній контент є глибоко актуальним в умовах сьогодення з його «практичним» світосприйняттям та стрімкою втратою морально-духовних орієнтирів. Зважаючи на те, що мова йде саме про університетський театр-студію, постановки якої відбуваються на базі оригінального мовного матеріалу, казки О. Уайльда є ідеальними, оскільки задля художнього висловлення емоційного стану, настрою та дій героїв автор віртуозно поєднує передачу думок і образність мови.

Форма казки, що обрав О. Уайльд — це фантазія, якій він віддає перевагу перед реалізмом із його «суто імітаційним характером» і яка покликана вирішити трагічну проблему, є необхідною для пробудження в молодій людини найкращих духовних якостей, бо вона базується на грі парадоксів, контрастного протиставлення (картини розкішного життя змінюються зображенням злиденності («Молодий король»); розповіді про чудові подорожі в заморські країни чергуються з описами страждань бідного люду («Щасливий принц»); прояви байдужості та практичності перекликаються з виявленням співчуття та самопожертви («Соловей та Троянда»), опис прекрасної зовнішності інфанти контрастує з описом потворності карлика («День народження Інфанти») (Wilde). Казкова форма дозволяє Уайльду особливо гротескно зобразити складні філософські питання, жорсткі конфлікти, що панують у суспільстві, які перестали бути помітними в буденному житті, оголити саму суть моральних понять і їхніх зіткнень.

Літературний стиль О. Уайльда є унікальним: з одного боку, він неускладнений, позбавлений зайвої перевантаженості, і тому легкий для сприйняття, навіть для недосвідченого читача, а з іншого — орнаментально-образний, витончений, багатий фігурами мови, грою слів, алегоричною манерою викладу. «Одні й ті ж слова, розташовані в однаковому порядку, можуть набувати найрізноманітніших значень залежно від контексту, хоча, з іншого боку сприйняття в контексті, нерідко передають суперечливість думки» (Кагарлицкий, 1986, с. 15). Це пояснюється прихильністю письменника до естетизму, художнього напрямку, який сформувався наприкінці XIX ст. в англійській літературі та мистецтві під впливом ідей Д. Рескіна, В. Пейтера. «Д. Рескін вивів вічну за своїм значенням формулу: зв'язок краси і правди, краси й добра, краси і справедливості. В. Пейтер вважав, що «естетичний дослідник розглядає всі предмети, з якими йому доводиться мати справу, усі твори мистецтва, усі гарні форми природи й людське життя як сили та явища, здатні породжувати присмні відчуття» (Естетизм).

Естетизм О. Уайльда знаходить широке відображення в його творчості, у тому числі й у казках — це внутрішнє відновлення особистості, оновлення через спілкування з прекрасним (мистецтвом), прагнення до втілення художньо-естетичного ідеалу. У своїй концепції творчості письменник актуалізував романтичні ідеї щодо вирішальної ролі краси й уяви, що означає пріоритет духовної складової особистості в пізнанні життя й культури. Не зважаючи на те, що О. Уайльд не вигадав естетизм, але він був лідером у просуванні цієї тенденції та художнього руху в літературі та мистецтві наприкінці XIX століття, він підніс ідею

Абсолютної Краси понад реальним життям, як квінтесенцію чистого, рафінованого мистецтва. У рамках естетичної доктрини «мистецтво заради мистецтва», що наголошує на самоцінності художньої творчості, незалежності мистецтва від життя суспільства, гуманістична естетика О. Уайльда ставить на чільне місце творчу особистість, суб'єкт, а не об'єкт, він заявляє «що життя художника навіть важливіше, ніж будь-яка робота, яку він створив; його життя повинно було бути найважливішим результатом його роботи» (Baldwin).

Але, незважаючи на згадану концепцію, згідно з якою мистецтво не повинно було навчати і стосуватися соціальних, моральних чи політичних настанов, а митець мав бути вільним від моральної стриманості та обмеженості, що висуває суспільство, літературні казки О. Уайльда стали дзеркалом, що алегорично відображує цілу низку соціальних проблем, характерних як для тогочасного життя англійського суспільства, так і для сьогодення. Такі вічні людські цінності, як краса, любов, дружба, щирість, великодушність, співчуття, жертовність стають лейтмотивом його літературних казок. Вони є в діалектичному зв'язку з головними вадами людини: егоїзмом, байдужістю, душевною черствістю, пихатістю, жорстокістю, поверховістю в судженнях і діях. Отже, відоме твердження О. Уайльда «художник — не мораліст» скасовується ціннісним контентом, що міститься в його літературних казках, які мають глибокий моральний посыл. За О. Уайльдом, духовний світ людини, її художньо-естетичний потенціал, прекрасне в усіх його проявах, духовному і фізичному, гармонія краси — є головними критеріями значущості як мистецтва, так і реального життя. Так само творча особистість визначається наявністю в неї «духовної субстанції», яка допомагає подолати обмеженість власного життєвого досвіду, і тоді ніщо не перешкоджає сприйняттю художньої спадщини.

Через використання художньо-естетичного потенціалу літературних казок О. Уайльда в умовах університетського театру-студії відбувається художньо-естетичне освоєння світу студентами на декількох рівнях:

— *особистісному* (самоактуалізація особистості студента-актора), що відбувається в процесі знайомства з літературним твором, пропускання через себе, через власні емоції та життєвий досвід, особистої інтерпретації та реалізації в театралізованій дії;

— *духовному* (зміцнення духовного компоненту), що забезпечується домінуванням у казках О. Уайльда Краси в будь-яких її проявах, виспівуванням ідей добра, милосердя, співчуття, жертовності;

— *інобуттєвому* (перебування в іншому, незвичному світі творчості), що обумовлюється самим жанром казки;

— *соборному* (духовне, творче поєднання, злиття з колективом), що є необхідною умовою успішності будь-якої колективної роботи, особливо креативної (до того ж, лише в колективі згадана вище духовний компонент має практичну імплементацію);

— *просторовому* (простір діяльності студії), що об'єднує однодумців, спрямованих на творчий процес, креативну дію, освоєння мистецтва, знаходження індивідуальної та колективної самоцінності.

Висновки й перспективи подальших досліджень. Незважаючи на головний естетичний принцип О. Уайльда, який наголошує на тому, що справжня творчість апелює до того, чого ніколи не було, тому не є «імітацією життя», його літературні казки мають невичерпний художньо-естетичний потенціал для створення системи цінностей у студентської молоді та формування її художньо-естетичних потреб, адже вони мають глибокий зміст, їх можна розглядати, як притчі, наповнені алегоричними образами, перечитувати багато разів та розшифровувати, знаходячи нові нюанси та сенси.

Унікальний літературний стиль письменника, експресивний, «декоративний», витончений, у поєднанні з високим моральним послоним його казок, що яскраво відображають контраст між темним та світлим, алегорично висвітлюючи вади суспільства та виспівуючи найкращі людські якості та духовні пориви, мають неосяжний художньо-естетичний потенціал для використання в роботі театральної студентської студії сучасного університету.

Література

1. Антоненко Т.Л., Безугла М.В. Духовно-культурні цінності освіти студентської молоді : монографія. Київ : Ін-т обдарованої дитини НАПН України, 2017. 254 с.
2. Естетизм. Що таке естетизм? URL: <https://gorodenok.com/естетизм/> (дата звернення: 23.02.2020).
3. Кагарлицкий Ю.И. Почти как в жизни. Английская сказочная повесть и литературная сказка. Москва : Правда, 1986. 592 с.
4. Казка. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970—1980). URL: <http://sum.in.ua/s/kazka> (дата звернення: 24.02.2020).
5. Колтев Л. Н. Возможности студенческого театра в формировании готовности к инновациям. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А. И. Герцена*. 2009. Вып. № 92. С. 233–239.
6. Мистецтво виховання Людини: колективна монографія / Г.П. Шевченко та ін. Київ : Педагогічна думка, 2017. 304 с.
7. Шевченко Г. П. Духовність особистості у вимірах культури, виховання та освіти: вибрані наукові статті. Київ : Педагогічна думка, 2017. 210 с.

8. Baldwin Stanley P. CliffsNotes on The Picture of Dorian Gray. 24 Feb 2020. URL: </literature/p/the-picture-of-dorian-gray/book-summary> (дата звернення: 24.02.2020).
9. Oscar Wilde Online. Short Stories. URL: <https://www.wilde-online.info/short-stories.htm> (дата звернення: 24.02.2020).
10. Values of Literature. Editors: Hanna Meretoja, Saija Isomaa, Pirjo Lyytikäinen and Kristina Malmio 2015.C. 278. URL: <https://brill.com/view/title/31583> (дата звернення: 24.02.2020).

References

1. Antonenko, T. L., Bezuhla, M. V. (2017). *Dukhovno-kulturni tsinnosti osvity studentskoi molodi: monohrafiia [Spiritual and cultural values students' education: monograph]*, 254. Kyiv: Institute of the Gifted Child of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine (ukr).
2. *Estetyzm. Shcho take estetyzm? [Aestheticism. What is aesthetism?]*. Retrieved from <https://gorodenok.com/estetyzm/> (date of appeal: 23.02.2020) (ukr).
3. Kagarlitskii, Yu.I. (1986). *Pochti kak v zhizni. Angliiskaya skazochnaya povest' i literaturnaya skazka [Almost like in life. English fairy tale and literary tale]*, 592. Moscow: Pravda (rus).
4. *Kazka. Slovnyk ukrainskoi movy. Akademichniy tlumachnyi slovnyk (1970—1980) [A fairy tale. Dictionary of the Ukrainian language. Academic Interpretative Dictionary]*. Retrieved from <http://sum.in.ua/s/kazka> (date of appeal: 24.02.2020) (ukr).
5. Koptev, L. N. (2009). *Vozmozhnosti studencheskogo teatra v formirovanii gotovnosti k innovatsiyam [Student Theater Opportunities in Building Innovation Readiness]. Izvestiya Rossiiskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta im. A. I. Gertsena, 92, 233-239* (rus).
6. Shevchenko, H. P., Alfimov, V.M., Antonenko, T. L., Bezuhla, M. V., Zelenov, Ye. A., Luchaninova, O.P. ... Tiurina, T. H. (2017). *Mystetstvo vykhovannia Liudyny: kolektyvna monohrafiia [The Art of Education a Person: collective monograph]*, 304. Kyiv: Pedahohichna dumka (ukr).
7. Shevchenko, H. P. (2017). *Dukhovnist osobystosti u vymirakh kultury, vykhovannia ta osvity: vybrani naukovi statti [Spirituality of a Personality in the Dimensions of Upbringing and Education: selected scientific papers]*, 210. Kyiv: Pedahohichna dumka (ukr).
8. Baldwin, S. P. (2020). *CliffsNotes on The Picture of Dorian Gray*. 24 Feb 2020. Retrieved from <https://www.</literature/p/the-picture-of-dorian-gray/book-summary>> (date of appeal: 24.02.2020) (eng).
9. *Oscar Wilde Online. Short Stories*. Retrieved from <https://www.wilde-online.info/short-stories.htm> (date of appeal: 24.02.2020) (eng).
10. Meretoja, H., Isomaa, S., Lyytikäinen, P. & Malmio, K. (Eds.). (2015). *Values of Literature*, 278. Retrieved from <https://brill.com/view/title/31583> (date of appeal: 24.02.2020) (eng).

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ХУДОЖЕСТВЕННО-ЭСТЕТИЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА СКАЗОК О. УАЙЛЬДА В ПОСТАНОВКАХ ТЕАТРАЛЬНОЙ СТУДЕНЧЕСКОЙ СТУДИИ

Н. А. Барвина

Статья посвящена использованию художественно-эстетического потенциала литературного достояния О. Уайльда для воспитания всесторонне развитого, образованного человека. Рассмотрена роль сказок писателя в формировании художественно-эстетических потребностей студентов в условиях университетского театра-студии. Использование художественно-эстетического потенциала литературных произведений рассматривается как необходимое условие воспитания и всестороннего развития молодого человека в среде современного университета. Обосновано, что театральная студенческая студия является тем местом, где происходит воспитание театром, что является возможным благодаря использованию художественно-эстетического потенциала литературы и искусства. Подчеркнута важность использования художественно-эстетического потенциала сказок в пьесах студенческого театра-студии. Показана уместность имплементации главных инструментов и приемов жанра сказки в студенческой театральной среде. Рассмотрены особенности литературного стиля и художественного метода О. Уайльда, как самого известного представителя эстетизма в литературе. Освещены основные положения эстетизма в искусстве и реальной жизни, а также роль их практической имплементации в пьесах театра-студии с целью формирования художественно-эстетических потребностей у студенческой молодежи. Отмечена уместность использования художественно-эстетического потенциала сказок О. Уайльда во время внеаудиторной работы в условиях театра-студии. Доказано, что благодаря использованию художественно-эстетического потенциала литературных сказок О. Уайльда в условиях университетского театра, происходит комплексное художественно-эстетическое освоение мира студенческой молодежью.

Ключевые слова: художественно-эстетический потенциал, художественно-эстетические потребности, художественная литература, театральное искусство, театр-студия, студенческая молодежь, сказка, эстетизм.

USE OF ARTISTIC AND AESTHETIC POTENTIAL OF O. WILDE'S TALES IN THE STUDENT DRAMA STUDIO PERFORMANCES

N. O. Barvina

The article is devoted to the artistic and aesthetic potential of O. Wilde's literary heritage for upbringing a comprehensively developed, educated personality. The role of the writer's fairy tales in the process of the artistic and aesthetic students' needs formation in the area of university drama studio is considered. The use of the literary works artistic and aesthetic potential is proved to be the necessary condition for the

upbringing and comprehensive development of a young person in the modern university environment. Student drama studio is shown to be the place where the process of theatrical education occurs, it being possible through the use of arts and belles-lettres artistic-aesthetic potential. The importance of the fairy tales artistic potential use in the student drama studio performances is highlighted. The relevance of the fairy tale genre main artistic tools and techniques in the theatrical environment is stressed. O. Wilde's literary style and artistic method peculiarities are analyzed. His role as the most famous representative of aestheticism in literature is mentioned. The basic aesthetic theses in the arts and real life as well as their practical implementation in the student drama studio performances are highlighted. The appropriate use of O. Wilde's fairy tales artistic and aesthetic potential during the extracurricular activities in the conditions of student drama studio is noticed. It is proved that through the use of O. Wilde's literary fairy tales artistic and aesthetic potential in the university area comprehensive art and aesthetic exploration of the world occurs.

Keywords: *Artistic and aesthetic potential, artistic and aesthetic needs, belles lettres, theatre, drama studio, student youth, fairy tale, aestheticism.*

Барвіна Наталія Олександрівна – аспірант кафедри педагогіки, старший викладач кафедри іноземних мов та професійної комунікації Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (м. Северодонецьк, Україна).
E-mail: barvina.na@gmail.com

Barvina Nataliia Oleksandrivna – post-graduate of the Department of Pedagogy, lecturer of Foreign Languages and Professional Communication Department of Volodymyr Dahl East Ukrainian National University (Severodonetsk, Ukraine).
E-mail: barvina.na@gmail.com